

השותפין

19 תמוז

37/27 TIME
 לאופוקי 54:52-51:06
 א 1:12:57
 ב 1:17:04
 ג 1:24:15
 ד 1:30:27

לאופוקי מולאביי. ואחיי סבך דשפיר אית ליה למויתני תקנתא לרמאי: **אם** עמד וגדר את הרביעית. ל"ג אם עמד יקוף דהא לכולהו לישני. דגמרא חיי אמוקוף בר מלישנא בתרא דקאמר מקוף ויקוף חיכה ביניהו והא דדייק בפרק כילד הרגל (ב"ק

* וכדצנה לאטי לנבא מפרזיקא זתי: "אם ברנא דקדים..."
 (א) כ"ג אופ"ו אם חמק"ו וז"ל את דכ"ג דהיינו ב"ק ל"ג חזקו
 (ב) (ג) (ד)

דף כ: ושם) טעמא דמיקוף הא מקוף פטור היינו להווא לישנא: **דב"י** קנים בזול. **וח"מ** מאי שנא ימשה שאינה עשייה ליטע דאם נטעה חבירו שלא ברשות אמר רב ושמואל בהשואל (ב"מ

דף קא.) שמיין לו וידו על התחבונה? **ואמר** דשאני הכא דמלי ח"ל לדידי סגי לי בכמירא בר זוזא ומ"מ דמי קנים בזול יהיב ליה דחנן סהדי דאם הו"ל מולאם כ"כ בזול היה גודר בהם: **שניה** ושלשית לא. חומה ר"י

ה"ל דהיינו טעמא דחין לך חדם שלא היה מסייע לרביעית ע"מ שיהא גדור מד' רוחותיו ובקונטרס פירש לפי שכבר ילא מן השלשה מב"ד זכאי: הג"ה וקלת קשה דא"כ גם ברביעית ילא זכאי עד טפח אחרון ע"כ:

* צ"י מקב"ש - ה"י מסביר רק פסיקא טמיה פתק לטתק בצלעה דרביצית אכל אינו מסביר למה פוזר על ה' צדדין הראשונים ור"י מיום דסל כיו זגא דב"ק ד"כ"ל דאזן ס"ג ל' פנאיא דג' זכאי א"כ למה לא פלוג נמי ארבעית-על צד מסביר ה"י דאין זק אדם... ה"ה יתום מל"ט בפתיק בן מסביר למה פתק פתור אזל פנאיא וצ"ל צד תוס' מקב"ש קושייתו בסוף

ורב"י יוס' סבך אם עמד יקוף וגדר את הרביעית. חנ"ג דע"ד השחא היה מחמיר כדמשמע לישנא "דמגלגליו עליו את הכל" להך לישנא לא הו"י הכי דלשון "אם עמד" משמע ליקוף: הגה"ה

נהמ"ק ד"ה תוס' ד"ה פג"ה